

terede Indtægter for Staten kommer ind. Men vi har jo Lov til at haabe det bedste for det kommende Finansaar.

Imidlertid skal vi ogsaa i det kommende Finansaar, selv om det ikke vedrører det Forslag, der her er forelagt, beskæftige os med Spørgsmaalet om nye Skatter. Den højtærede Finansminister nævnte ogsaa dette Spørgsmaal. Det bliver naturligvis den Tids Sag nærmere at komme ind paa, hvorledes nye Skattelove skal se ud, og det foreligger ikke til Drøftelse i Øjeblikket. Det foreligger heller ikke til Drøftelse, hvorledes man skal opkræve de Indtægter, der kan komme af disse Skattelove, men jeg vil dog gerne allerede paa dette Tidspunkt sige, at hvis Skattelovforslagene skulde blive forelagt i en saadan Form, at de søgte at faa lagt Statens Indtægter i højere Grad over paa Forbrugsafgifterne for derigennem at lette de store Indtægter for noget af den Skat, de hidtil har betalt, vil den højtærede Finansminister — det behøver jeg maaske ikke at forsikre om — finde mig og hele mit Parti ikke alene som hans Excellences loyale, men ogsaa som en skarp og absolut Opposition. Vi mener ikke, at den Fordeling af Skattebyrden, som nu eksisterer, bør forandres — i den Retning i alt Fald. Vi kunde snarere tænke os, at nye Skattefordelingsregler burde gaa i modsat Retning. Vi er fremdeles af den Anskuelse, som vi har hævdet under hele Krigen, og som staar i saa god Overensstemmelse med hele vort finansielle og økonomiske Syn, at de Indtægter, som det offentlige skal have, skal komme fra de Steder, hvor der er bedst Raad til at betale, og de kommer nu en Gang erfaringsmæssigt bedst gennem disse direkte Indtægts- og Formueskatter, som vi heldigvis i højere og højere Grad er kommet ind paa i de senere Aar.

Med Hensyn til Muligheden for, at de indirekte Skatter kan holde, vil jeg sige, at paa dette Punkt tør jeg ikke udtale mig nærmere. Det ligger jo alt sammen i Forbruget, og om dette Forbrug vil forandre sig af den ene eller den anden Grund, er det vanskeligt at udtale sig om. Jeg vil dog sige, at jeg kunde godt tænke mig, at der vilde være Anledning til allerede i det Finansaar, vi her beskæftiger os med, at foretage Nedsættelser i de indirekte Afgifter. Vi er i Virkeligheden kommet op paa et saa højt Niveau med Forbrugsafgifter her i Landet, at jeg vilde anse det for rimeligt af mange Hensyn at foretage Nedsættelser, som allerede kom

til at virke i det Finansaar, som vi nu beskæftiger os med. Jeg siger dette af to Grunde, baade af Hensyn til Forbrugerne og af Hensyn til Producenterne. Vi ved jo godt, at der er adskillige Industrier i vort Land, som mener, at deres Erhvervsforhold vanskeligøres i overordentlig høj Grad af de bestaaende høje indirekte Forbrugsafgifter, og jeg kunde godt tænke mig, at det vilde blive nødvendigt paa et eller maaske paa flere Punkter at foretage Nedsættelser i saadanne Forbrugsafgifter. Jeg kunde ogsaa godt tænke mig at det i det kommende Finansaar vilde være heldigt og maaske nødvendigt at foretage nogle Nedsættelser i vort Toldlovgivning, nemlig paa saadanne Omraader, hvor vi har Raastoftold, en Told, som vel giver Penge i Statskassen, men tynger paa vort Erhvervsliv. Det var vistnok ikke store Summer for Statskassen, der vilde blive Tale om. Jeg vil dog nævne, at jeg kunde tænke mig Nødvendigheden heraf, og jeg vil for mit Vedkommende anse det overordentlig betimeligt, at vi saa hurtigt som muligt vender os ikke mod en almindelig Toldrevision, for den faar vi en Gang, naar vi bliver enige om den, men mod det Synspunkt, at vil vi gøre noget for vort Erhvervsliv, kan vi bl. a. gøre det ved at ophæve alle Toldsatser, som besværer Industrien gennem Fordyrelse af rene Raastoffer. I saa Fald maatte man naturligvis regne med nogen Nedgang af de Indtægter for Staten, som her er budgetterede, kommende ind gennem de indirekte Afgifter, gennem Told- og Forbrugsafgifter.

Der blev af den ærede Ordfører for Venstre udtalt Ønske om — nej, ikke Ønske, for det er jo noget, vi alle ønsker —, men Haab om — ja, vi haaber maaske ogsaa alle —, at der kunde blive Overskud paa det Statsregnskab, som fremkommer paa Grundlag af det Budget, der nu lægges. Skulde det ske, vilde jeg gerne være med til at foreslaa, hvad der maaske ogsaa laa i den ærede Ordførers Udtalelse, at vi søgte at nedbringe vor Statsgæld, ikke fordi jeg mener, at Størrelsen af den danske Statsgæld er saa overordentlig faretruende — der er vistnok talt flere Ord om den, end det egentlig er værd, naar vi tænker paa Statens hele økonomiske Basis —, men det er altid en Fordel at faa nedbragt sin Gæld, ogsaa en Fordel for Staten. Jeg vil da sige for mit Vedkommende, at skulde det vise sig, at der kom Balance og mere end Balance i det kommende Finansaar, saa at der